

Cada tarda, Fenosa pujava a aquesta sala que va esdevenir el seu taller de Dibuix. Els primers dibuixos de Fenosa es corresponen a la seva època Evolucionista, després d'haver estudiat a l'Escola Horaciana i a l'Escola d'Arts i Oficis del districte cinquè de Barcelona, on tingué com a professor a Francesc Labarta.

Els primers dibuixos formen part de llibretes d'apunts d'entre les quals figuren esbossos realitzats al taller d'Enric Casanovas, de qui fou assistent entre els anys 1916 i 1919. D'aquestes primeres èpoques es conserven pocs dibuixos, donat que Fenosa marxa a França l'any 1920 i viu a París fins al 1929, quan retorna a Catalunya per exposar a la Sala Parés. Quan novament s'exilia a París l'any 1939, comença novament a practicar el dibuix. Realitza retrats d'intel·lectuals i artistes, com Jean Cocteau, Nicole Florensa o pintors com Jean Degotex o Youla Chapoval.

D'aquesta època destaca la sèrie de dibuixos que va fer per il·lustrar el Llibre d'Amic i Amat, que havia d'editar Pierre Berès l'any 1947 segons la traducció del seu amic Max Jacob. La revista Ariel ja va recollir aquesta iniciativa amb un text publicat per Josep Palau i Fabre. A partir dels anys 60, quan Fenosa obté el reconeixement al Japó, mitjançant diverses exposicions, els seus dibuixos s'executen amb pinzells i tintes xineses d'una gran delicadesa, alguns dels quals serveixen per il·lustrar llibres de bibliòfil amb poemes d'alguns dels seus amics més entranyables, com els poetes Francis Ponge, Roger Caillois o Salvador Espriu, que prenen els seus dibuixos per compondre versos exquisits. Apel·les Fenosa va practicar el dibuix fins pocs dies abans de la seva mort.

